

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia II. Amor è Cruce Magdalenam sauciat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Omnia per similes, pectusque, caputque, pedesque,
 Ferre velim spinas, tela, flagella, cruces.
 Vulnifico sub dente secant tibi tempora spinæ
 Omnis & in spinas horridus ibit Amor.
 Sin' vtramque manum mors exedit aspera clavis,
 Omnis & in clauos pesque manusque ruet.
 Si latus irrupit crudeli lancea, ferros,
 Et cor Magdaleis eruet hasta fibris.
 Nec mors vna satis: millenos posco mucrones,
 Pectus ut effodiant vulnere mille meum.
 Ferrea sic aureum mihi sacra reducet in æuum,
 Qui mihi vitali de nece viuet Amor.

ELEGIA II.

*Amor è Cruce MAGDALENAM
 sauciat.*

MAGDALA quid ploras, stans Iudicis ante
 tribunal?
 Plus sape, & alternam spemque, metumque, seca.
 Nonne vides læuo furor ut tonat ore querelas,
 Sic tamen ut dextrum sternuat omen Amor?
 Aspice, ut blandis radiis conuiuet IESVS,
 Transpiratque pias in tua corda faces.
 Scilicet emaculat veterem noua gratia labem,
 Exuritque nigro crimina inusta sinu.
 Pulchrius occumbes castis nunc hostia flammis,
 Quæ vixti piceis improba larua genis.
 Eia, sacro deside iugo iam nescia noxæ,
 Cui mors sollicitas federat ante fores:
 Nec magis emoueat fraus vlla, vel improbus
 error;

Sed

Sed fidos oculos obuia fige Deo.
 Cor breue meta sacris hinc stabit idonea telis;
 Quae tibi, quàm credas, plura minatur Amor.
 Quippe tuis cirris ille hospes inerrat, & hostis,
 Et legit implexis stamina torta comis,
 Quis arcum intendat. arcus crux horrida ferro,
 Cui lato gremio cornua bina patent:
 Inde vomer telum, quadrâ è trabe rasile telum,
 Cui viuus roseo floret ab imbre color.
 Nectare pars rorat, pars altera fellis aceto,
 Quale nocens crudo miscet Apellâ mero.
 Cui non, vt quondâ, nitido mucro fulgurat auro;
 Sed tribus è clavis sica tricuspis habet.
 Cerne, cauo iaculum metitur & aptat in arcu,
 Et ferit: infestâ concidis iccta manu.
 Ecquid iò crudelis Amor, sic fallis amantem?
 Et neruo obliquo tela trifulca iacis?
 Dulcis amarities! sanat, quo vulnerat, icctu.
 Quàm vaser hostis Amor! dū nocet, arte iuuat.
 Nempe suis miscet telis de dispare succo
 Ambrosiam atque aloën dulcis amaror Amor.

ELEGIA III.

MAGDALENA *pro fructu Crucis*
amorem decerpit.

ANTE crucem stabat curuis innexa lacertis
 Magdalis, in ligno stringere visa Deum.
 Hic gemit, hic plorat, clavisque suberrat acutis:
 Magdaleum tingit purpura multa caput.
 Hic quot sanguineos distillant vulnera rores,
 Tot socio in fletu Magdala rorat aquas.